

EUROPA-
KOMMISSIONEN

DEN EUROPÆISKE UNIONS
HØJTSTÅENDE
REPRÆSENTANT
FOR UDENRIGSANLIGGENDER
OG SIKKERHEDSPOLITIK

Bruxelles, den 8.11.2012
JOIN(2012) 31 final

2012/0318 (NLE)

Fælles forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EU) nr. 101/2011 af 4. februar 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Tunesien

BEGRUNDELSE

- (1) Den 31. januar 2011 vedtog Rådet afgørelse 2011/72/FUSP om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien.
- (2) Ved Rådets afgørelse 2012/.../FUSP af X/X/2012 indføres en ændring af undtagelserne i artikel 1 i Rådets afgørelse 2011/72/FUSP for at udvide deres anvendelsesområde og derved gøre det muligt at frigive indefrosne pengemidler og økonomiske ressourcer, når de er nødvendige for at opfylde en retslig eller administrativ afgørelse, der er truffet i EU, eller en retslig afgørelse, der kan fuldbyrdes i en medlemsstat.
- (3) Det er nødvendigt at foretage en ændring af Rådets forordning (EU) nr. 101/2011 af 4. februar 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Tunesien for at give denne afgørelse virkning.
- (4) Artikel 9 i forordning (EU) nr. 101/2011 vedrører personers, enheders og organers udveksling af oplysninger for at lette overholdelsen af forordningen. I henhold til artikel 9, stk. 2, må alle oplysninger, der gives eller modtages, kun anvendes til de formål, hvortil de er givet eller modtaget. Ved denne ændring præciseres det, at dette ikke er til hinder for, at medlemsstaterne udveksler sådanne oplysninger med Tunesien og andre medlemsstater i overensstemmelse med national ret for at lette inddrivelsen af uretmæssigt tilegnede aktiver under visse omstændigheder.
- (5) Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen foreslår at ændre forordning (EU) nr. 101/2011 i overensstemmelse hermed.

Fælles forslag til

RÅDETS FORORDNING

om ændring af Rådets forordning (EU) nr. 101/2011 af 4. februar 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Tunesien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 215,

under henvisning til Rådets afgørelse 2011/72/FUSP af 31. januar 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder på baggrund af situationen i Tunesien¹,

under henvisning til fælles forslag fra Europa-Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Foranstaltningerne i Rådets afgørelse 2011/72/FUSP får virkning ved Rådets forordning (EU) nr. 101/2011 af 4. februar 2011 om restriktive foranstaltninger over for visse personer, enheder og organer på baggrund af situationen i Tunesien².
- (2) Ved Rådets afgørelse 2012/.../FUSP af X/X/2012 indføres en ændring af Rådets afgørelse 2011/72/FUSP for at gøre det muligt at frigive indefrosne pengemidler og økonomiske ressourcer, når de er nødvendige for at opfylde en retslig eller administrativ afgørelse, der er truffet i EU, eller en retslig afgørelse, der kan fuldbyrdes i en medlemsstat.
- (3) Artikel 9 i Rådets forordning (EU) nr. 101/2012 vedrører de oplysninger, som personer, enheder og organer skal udveksle med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne, og som skal fremsendes til Kommissionen, for at fremme overholdelsen af forordningen. I henhold til artikel 9, stk. 2, må alle oplysninger, der gives eller modtages, kun anvendes til de formål, hvortil de er givet eller modtaget. Dette er ikke til hinder for, at medlemsstaterne udveksler sådanne oplysninger med Tunesien og andre medlemsstater i overensstemmelse med national ret, hvis det er nødvendigt og udelukkende sker med det formål at lette inddrivelsen af uretmæssigt tilegnede aktiver.
- (4) Forordning (EU) nr. 101/2011 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

¹ EUT L 28 af 2.2.2011, s. 62.

² EUT L 31 af 5.2.2011, s. 1.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Rådets forordning (EU) nr. 101/2011 ændres således:

- 1) Artikel 5 affattes således:

"Artikel 5

1. Uanset artikel 2 kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, jf. webstederne angivet i bilag II, give tilladelse til frigivelse af visse indefrosne pengemidler og økonomiske ressourcer, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer er omfattet af en voldgiftsmæssig afgørelse, der er truffet forud for den dato, hvor de fysiske eller juridiske personer, enheder eller organer, der er omhandlet i artikel 2, blev opført på listen i bilag I, eller af en judiciel eller administrativ afgørelse, der er truffet i EU, eller en judiciel afgørelse, der kan fuldbyrdes i den pågældende medlemsstat, forud for eller efter den dato

b) pengemidlerne eller de økonomiske ressourcer skal udelukkende anvendes til at opfylde fordringer, der er sikret ved en sådan afgørelse eller er anerkendt som gyldige ved en sådan afgørelse, inden for de grænser, som er fastsat ved gældende lovgivning og administrative bestemmelser om sådanne fordringshaveres rettigheder

c) afgørelsen er ikke til fordel for en fysisk eller juridisk person, enhed eller et organ, der er opført på listen i bilag I

d) anerkendelse af afgørelsen er ikke i strid med almindelige retsprincipper i den pågældende medlemsstat.

2. Den kompetente myndighed underretter de kompetente myndigheder i de andre medlemsstater og Kommissionen om alle tilladelser, der gives i henhold til denne artikel."

Artikel 2

- 2) I artikel 9 indsættes følgende som stk. 3:

"3. Stk. 2 er ikke til hinder for, at medlemsstaterne udveksler sådanne oplysninger med Tunesien og andre medlemsstater i overensstemmelse med national ret, hvis det er nødvendigt og udelukkende sker med det formål at lette inddrivelsen af uretmæssigt tilegnede aktiver.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Rådets vegne
Formand